

העיקר בתעשיה הפסיפס - האדם

מאת ה. מיכאל

שם חוצבים כבר כיום גוינים ובני גוינים של שיש דוגמתכ עדיין טרם נראו בישראל. במוזאיקה ש" יוצרה עבור האניה "שלים" הש" תמשו אף בקוביות זהב, לפ ידע בלערי של המפעל בנכפת השל" שה.

אחד הכללים של המפעל הוא לא לעבוד באבנים סטנדרטיות, מהקצעות בצורות סימטריות מדור ייקות, כי אם בקוביות בעלות גודל שונה, שלדעת המימחים נר" תן את המתח והיופי המיוחד שבי עבודה.

כאשר המפעל החל את ייצורו היו צורות האבן, גוניהם והכרת כל אבן ואבן מתאימה בטבע בעיה עבור העובדות, ואילו כיום, תודות למסירות הרבה של העובדים הוד" רכתו של הצייר יקסלר, חדרו הי עובדים לכל פינה ופינה בארץ מ" שם אפשר להפיק גוון או בן גוון כלשהו עבור המוזאיקות של המפי על.

המפעל מבצע גם את התרכבה של הפסיפסים במקומות שעבורם הוזמנו דבר החשוב אף הוא לגבי

לפני שלוש שנים, כאשר הת" הלנו לייצר את מוצרי המוזאיקה, היינו חסרי ניסיון וידע". אומרת מנהלת מפעלי אמנות פסיפס בגב" עת השלושה דינה סטובר, וממשיי כה, ואילו היום, שלוש שנים לי" אחר שהוצאנו את המוצר הראשון סתלי המפעל הייצור עומד על דמה גבוהה ביותר, ומסיגלים אנו אף להתחרות במוצרי פסיפס שנעי שים בתר"ל, כל זאת תודות לע" גדת הצוות המסורה, לרצון העז של החברות העובדות כמפעל. ה" שואפות לבצע עבודות יפות יותר וטובות יותר". כיום שלוש שנים לאחר הקמה המפעל, מקשטים מר" צרי קירות רבים של מוסדות וב" תי ציבור, די באב נזכיר חלק בלבד - המשמשים עדות להצי לחת המפעל - קיר בבית הכנסת באניה "שלום", קישוטי קיר בת" הגות, אנדי בנתניה וחדרה, קיר גדול בבית יד לבנים בפתח-תקוה, בית ברל, בית מקורות ועוד מקו" מות רבים אחרים.

יתכן ושם מפעל הוא יזמני מדי ולגבי המקום כי מייצרים את העי

מעבודות המפעל

האמקט הכללי של היצירה, כיום, שלוש שנים לאחר התחלת הייצור ניתן לסכם בסיפיק שסוג מיוחד זה של אמנות חדר לתודעת הציבור תודות לרמה הגבוהה ש" המפעל הצליח להשיג במשך שנות קיומו.

בזכות הנאות, ואמנם אין זה מפי על ככל המפעלים אוחז אנחנו מכירים, בבואנו למקום לא קידמו אותם רעט מכוננו ומנועים, כי במפעל מעין זה לא תעזור האוטו" מטיזציה הפוקדה את התעשייה מירב העבודה; עשה בידיים, כש" תחושה של השראה ואמנות מלווה כל אבן, אבן, ומשתורת לתוך עבודות הפסיפס.

שעה שבא המזמין לכותלי המפי על כדי להזמין עבודה שהיא, מני סיט עובדי המפעל, בראשם הצייר וקסלר שזוא היוסף האמנותי, לח" דור לרוח המקום בו תוצב העבור זה, לאחר מכן מכינים תרשים של היצירה, המהווה את קיר ייסוד של העבודה, תרשים זה עובר גלי גולים רבים ורק בשלב מאוחר מצייר הצייר סקיצה מדוייקת וגדולה של העבודה, בה נקבעים כל הצבעים ושיטות העבודה, לפי סקיצה זו בונות החברות העובדות במפעל את הפסיפס, בעבודה זו חשוב לתת למזמין את המחשבה הראשונית, מדגישה דינה, כמו כן חשוב להכיר את המזמין בא" דם, על מנת לרדת לרצונו, ואמ" גם, נראה כי כיום, עשה שהאוטו" מטיזציה חודרת לכל מפעל, ולאדם נשאר מעט מאוד לעשות, הרי ב" ומפעל זה העיקר הוא האדם וזרחו היוצרת.

שיטת הביצוע של הפסיפסים מותאמות לטיב העבודה, לגודלה, למקום ולגובה שם היא תוצב, הרי מר הגלם בו משחמש המפעל, כלומר, השיש, הוא כמעט כולו ישראלי, וחוצבים אותו במקומות שונים במדינה, החל באילת וגמור בצפון, השיש הישראלי הוא כה מגוון עד כי אין צורך לצבוע את המוזאיקות, וכל הצבעים אינם מוציא המפעל משעריו הם מקורי יים, לגמרי, דבר המוסיף לשימור הצבע ולשמירת רענונותו, נוסף על כך, פותחו במקום שיטות שונות השומרות בכשר שנים ארוכות על הגוון הטבעי של אבן המוזאיקה, מקור חשוב לשיש מהווה ערה,